

عاشق صادق بربی زسودوزیان است

الحمد لله

سود و زیان نیست در معامله عشق

شب دوم
۱۴۰۲ مرداد ۱۴۴۵ مهر ۲۲

السلام ای خطبه خوان شیرشام ...

پرده اول

بین بی جان، میان آن مجلس بی شرمانه که صدای پرهیبت پدر در قامت شما نقش بسته بود، آن گاه که شانه های حیدری شما بار این غم بزرگ را به دوش من کشید، حتی بنای کاخ یزید هم توان شنیدن نداشت...
سلام بر شما و تمام غم های مقدستان...

تو بندگی چو گدایان بشرط مزد مکن

دکتر علی غلامی: شب گذشته به بحث نتایج معامله با خداوند در حوزه گرایش و میل ورود کردیم. زمانی که کسی با خدا معامله می کند، در حوزه گرایش و رغبت او اخلاص، توکل، تسلیم، رضا و رجاء خائفانه شکل می گیرد که در نهایت فرد به آرامش و دوری از اضطرار می رسد. در طی دهه سوم به هر یک از این مفاهیم خواهیم پرداخت.

اخلاص در اصطلاح، یعنی پاک کردن نیت و عمل از غیر خدا.

میزان اهمیت اخلاق چقدر است؟ وجه ممیزه انسان با حیوانات به عقل اوست که علم تولید می کند. این علم زمانی ارزش دارد که به عمل منجر شود و ارزش این عمل نیز به خلوص آن است.

طبق روایت امیرالمؤمنین: «عبادت خالص یعنی جز به خدا امید نداشته باشی و جز گناه خودت از چیزی نترسی.» اخلاص دارای مرحله قبل، حین و پس از عمل است. پیش از عمل باید دقیق کرد که نیتمان خالص باشد و به مدح و ندم مردم توجهی نداشته باشیم. پیامبر اکرم می فرمایند: «بیشترین چیزی که من از آن بر شما می ترسم، شرک اصغر یا ریا است.»

اخلاص حین عمل یعنی هم حواسمن به نیت عمل باشد، هم کار را برای خدا انجام دهیم. امام پنجم می فرمایند: «سه چیز کمر انسان را می شکند؛ مردی که عملش را بزرگ می شمارد، گناهانش را فراموش می کند و به رأی و نظر خویش عجب می ورزد.»

پس از عمل نیز باید مراقب بود تا سمعه اتفاق نیفتد. سمعه یعنی ریای پس از عمل. امام ششم می فرمایند: «پایداری بر عمل که خالص بماند، سخت تر از خود عمل است.»

امام خمینی ره در کتاب حدیث جنود عقل و جهل می فرمایند: «اخلاص هفت مرتبه دارد. فرد به ترتیب عمل را از رضایت مخلوقات، منافع دنیوی، لذت بهشت، ترس از جهنم، لذات روحی، ترس از موارد قبلی، لقای خدا و لذت جمال او پاک کند؛ و طبق فرمایش امیرالمؤمنین، خدا را شایسته عبادت بیابد، پس اورا عبادت نماید.»

ما برای کسب اخلاق چه کنیم؟ ریا. ریا عمل نامطلوبی نیست اما برای چه کسی؟ برای فردی که خود محتاج سایرین است یا برای غنی بالذاتی که کامل از همه امور آگاه است؟ در کار را برای خدا انجام دادن، محاسبات مادی را دخیل نکنیم. گاهی خداوند عملی را می پذیرد که در نگاه ما کوچک و بی مقدار است.

کلاس اخلاق

توفيق داشتيم در کلاس اخلاق سال گذشته به مباحث مفهوم ريا و اقسام آن و در مقابل بحث اخلاق بپردازيم.
امسال به مدد پروردگار به مبحث اخلاقى عجب خواهيم پرداخت.



زن
معادله
حقیقت
بنای

عجب

عجب از رذائل اخلاقی، به معنای خشنودی از اعمال نیک خود و بزرگ شمردن آنها، در صورتی که آنها را از جانب خود بداند نه از جانب خدا. در علم اخلاق از اموری همچون قدرت، زیبایی، نسب و کثرت فرزند به عنوان اسباب عجب یاد شده و تباہ شدن اعمال نیک، تکبر و فساد عقل از پیامدهای آن شمرده شده است. در علم اخلاق، عجب عبارت است از خود بزرگ بینی به خاطر کمالی که در خود می بیند، چه آن کمال را داشته باشد یا نداشته باشد. یا آن کمالی که به آن می بالد آیا اصلا کمال هست یا نه، چرا که ممکن است فردی به چیزی بنازد که اصلا کمال نیست.

عالمان اخلاق، عجب را ناشی از جهل می دانند و بر این باورند که این رذیله اخلاقی را باید از طریق اسباب وریشه های آن درمان کرد.

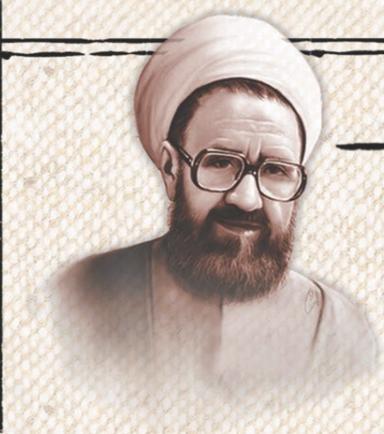
در جلسات بعدی کلاس های اخلاق به تفضیل در مورد مفهوم عجب و تفاوت های ظریف آن با عجب، کبر و غرور خواهیم پرداخت، اما در مقدمه به ریشه همه آنها «حب ذات» یا حب نفس اشاره می کنیم.

همه ای آدم ها به طور کلی حب ذات دارند، اما باید دید ما این دوست داشتن را به کدام سمت متمایل می کنیم.

بر این اساس دو سمت داریم:

اول خود دانی (خودخواهی منفی) که باز می گردد به خور، خواب و شهوت؛ وقتی انسان همه چیز را برای خودش می خواهد.

دوم خود عالی (خودخواهی مثبت) که انسان به شان و مقام خود واقف است، خود را می شناسد و گناه نمی کند زیرا بعد فطری خود را از هر آلودگی و گناهی بالاتر می داند.



حق است و سراوار است که نام سید الشهداء ابد زنده باشد،
چون او مال خود نبود! خودش را فدای انسان و اجتماع انسانی کرد،
فای تو حید و عدالت کرد. از این بحث، افراد سریعه اور
دوست می دارند.

کتاب حماسه حسینی شهید مطربی